

Acta del Consell de Barri de La Dreta

Data: 5 d'abril de 2017
Lloc: Centre Cívic Casa Elizalde - Sala Montserrat Roig
Hora: De 19:05 a 20:55h

Ordre del dia:

- Noves informacions i actuacions al barri de la Dreta Eixample
- Presentació i proposta interior d'illa Casa Macaya
- Precs i preguntes

Composició de la Taula: Sra. Montserrat Ballarín, Regidora del Districte
Sr. Màxim López, Gerent del Districte
Sra. Carme Méndez, consellera barri Dreta de l'Eixample
Sr. Xavier Llobet, vicepresident Consell de barri Dreta de l'Eixample

Sra. Montserrat Ballarín

Molt bona tarda.

Benvinguts i benvingudes al Consell de Barri de la Dreta de l'Eixample. Vull saludar les persones que m'acompanyen a la taula: el vicepresident, la consellera d'aquest barri, el gerent i tots els consellers que ens acompanyen avui, i donar-los la benvinguda. Dir que estic contenta de poder estar avui aquí. De fet ja hauria de ser el segon consell de barri on participés, però no vaig poder assistir al primer, i és un plaer poder estar aquí amb tots vostès.

Encara que no vaig poder assistir al primer Consell de Barri de la Dreta de l'Eixample no vol dir que no estiguem al cas i que anem fent un seguiment molt detingut des del Districte del que passa en aquest barri. Evidentment, cada setmana estem en contacte amb la consellera del barri, la Carme Méndez, i amb l'equip de govern sempre posem en comú tot el que va passant per cada districte, i la Carme és molt activa i ens manté molt ben informats de tot el que està passant aquí i presenta les propostes, les iniciatives i les demandes d'aquest barri i les defensa, puc assegurar-ho, amb molt d'èmfasi.

D'altra banda, també tenim contacte amb l'Associació de Veïns, amb en Jaume, amb la Dolors, amb la Marta. Estem bastant en contacte perquè és una associació de veïns i veïnes que està treballant amb molta força. I també tenim un contacte molt especial amb el Xavier i amb l'Elisabet, de CorEixample. Com saben, el Xavier, a més de ser el vicepresident d'aquest Consell de Barri, és el president de l'Associació de Comerciants, que és una de les associacions actives de la nostra ciutat, que a més a més en el meu cas, com a regidora de Comerç, tinc el plaer de poder treballar amb ells amb el doble barret, de regidora del Districte i de regidora de Comerç.

Avui tenim un consell de barri que, en principi, llevat que hi hagi moltes intervencions per part seva, no es preveu que sigui excessivament llarg. Tenim una part de salutació, i tenim una presentació del meu informe, d'aquelles actuacions o aquelles informacions relatives a aquest barri que són més rellevants i que m'agradaria presentar en forma d'informe. A continuació tindrem, també, la presentació del projecte d'interior d'illa de la Casa Macaya, que ens faran dos arquitectes de BIMSA, que tenim aquí asseguts a primera línia, ens ho presentarà la Carme i ells ens faran una presentació detallada d'en què consistirà aquesta reforma d'interior d'illa. I, finalment, hi ha un tercer punt que és el torn obert de paraules, i aquells de vostès, ja sigui a títol individual com a veïns o veïnes, o ja sigui en representació d'alguna entitat o d'alguna associació, poden prendre la paraula.

Per tant, si els sembla, començaria jo mateixa amb aquest informe que tenia previst presentar-los.

Jo voldria començar dient que al nostre barri algunes de les mesures que s'han pres per part del Govern de la ciutat tindran una clara incidència. Suposo que han seguit per la premsa tot el que ha estat el PEUAT, el Pla especial urbanístic d'allotjaments turístics. És un pla que està pensat per regular el creixement dels allotjaments turístics dins la nostra ciutat. Com saben, a efectes de la regulació, s'han establert diferents zones a la ciutat en algunes de les quals, que és la previsió de creixement, ha quedat aturada.

En el cas de la Dreta de l'Eixample, dins el PEUAT forma part del que s'anomena Zona 1, que és una zona de decreixement natural. L'expressió *decreixement natural* vol dir que no es donaran més llicències d'allotjament turístic de les que actualment estan donades o les que estan en tràmit. I és decreixement natural i, per tant, si alguna d'aquestes llicències es deixa caducar, no es podrà tornar a donar de nou.

A conseqüència del fet que la Dreta de l'Eixample té la qualificació jurídica dins d'aquest PEUAT com a Zona 1, diversos projectes d'hotel que hi havia en aquest espai han quedat aturats, és a dir, no es desenvoluparan. En concret, hi ha set projectes d'hotels, els vam quantificar l'altre dia, que s'havien previst fer i com a conseqüència, primer, de la moratòria, i després, del PEUAT, que és el pla especial, han quedat aturats.

També un aspecte que crec que cal destacar i ho vull dir com a positiu, segurament tot és millorable en aquesta vida però crec que és una molt bona notícia per a la Dreta de l'Eixample, és que en aquests moments ja ha sortit la convocatòria d'ajuts a la rehabilitació. És especialment important per a la Dreta de l'Eixample, atesa la fisonomia que tenen la majoria dels habitatges d'aquest barri.

És molt important destacar que en aquesta convocatòria d'ajuts a la rehabilitació, normalment, com saben, són ajuts als elements comuns de les finques, aquest any hi ha

hagut novetats. I una novetat molt important és que també és possible demanar subvenció i, per tant, poder reformar de manera més fàcil, l'interior de les cases. Hi ha ajuts específics per a la rehabilitació de l'interior de les cases. Per tant, són ajuts que van lligats a les millores en eficiència energètica, a l'estabilitat dels llogaters i altres barems socials que es tenen en compte a l'hora de donar punts per obtenir aquest ajut.

També és cert que aquests ajuts s'adrecen de manera principal a aquells habitatges que són residència habitual i que estan habitats, és a dir, que no estan buits. Perquè en el cas que ens estiguem referint a habitatges buits, es podrà accedir als ajuts si un cop rehabilitat aquest habitatge es posa a la borsa de lloguer social de Barcelona. És una altra idea, no és per a la rehabilitació de l'habitatge, sinó que es fa la rehabilitació d'un habitatge que està buit i es podrà subvencionar en el supòsit que aquest habitatge es rehabiliti per incorporar-lo a la borsa de lloguer social de la nostra ciutat.

Aquesta convocatòria d'ajuts ha sortit amb una quantia important, de moment ha sortit amb 12 milions d'euros, però la previsió és que es vagi incrementant fins arribar a més de 46 milions d'euros. En concret, el crèdit és ampliable fins a 46,6 milions d'euros.

També destacar que, en el cas de la borsa de lloguer, els ajuts que es donen per a habitatges buits que es reformin i es posin a la borsa d'habitatge, el màxim de la subvenció és de 20.000 euros, que és una mica més del que hi havia previst l'any passat. Ja saben que aquesta convocatòria a la borsa d'habitatge ja funcionava, va funcionar durant l'exercici passat, durant el 2016, i aquest any és de 20.000 euros i l'any passat era de 15.000. Ha augmentat en 5.000 euros el màxim de subvenció directa a aquesta reforma.

Com fàcilment poden suposar, aquestes ajudes, aquest foment a la rehabilitació d'habitatges buits per posar-los en lloguer, s'insereixen dins del que són les polítiques d'increment del parc d'habitatge assequible de la nostra ciutat. És un programa que esperem que tingui la màxima incidència pràctica.

També destacar les subvencions més clàssiques. Hi ha subvencions per a la instal·lació d'ascensors, se subvenciona el 50% del cost total de les obres, amb un topall de 60.000 euros. I també és important, sobretot tenint en compte que en aquest barri hi ha gent gran, que la supressió de barreres arquitectòniques són actuacions que s'estan subvencionant amb un 25% del cost total de les obres amb un topall màxim de 30.000 euros.

Altres informacions que considerem necessàries posar aquí de manifest perquè tenen una incidència important, o poden tenir una incidència important en la vida d'aquest barri: el tema dels equipaments, un clàssic, com saben tots vostès.

La primera notícia, avançant-me una mica al que pot sortir després, és el tema del Taller Masriera. Crec que és un tema que va sortint de manera recurrent en els diferents àmbits de participació o de debat polític o públic en general. Assenyalar que, ara per ara, no tenim la previsió de fer l'adquisició d'aquest taller. Hi ha un edifici que està taxat en 9,2 milions d'euros. La previsió és que, si s'arribés a adquirir, la seva rehabilitació podria costar 3 ó 4 milions més d'euros, i això ens situa fora de totes les previsions normals d'inversió en equipaments que es podrien preveure en aquest barri. Dit això, això no vol dir que renunciem a tenir espais, que sabem que són molt necessaris, tant un espai per a un casal de barri com un espai de gent gran, que sabem que n'estem absolutament mancats. El que passa és que aquí, a la Dreta de l'Eixample, s'han de trobar els espais on poder inserir aquests

equipaments. Nosaltres estem en contacte amb diferents agències immobiliàries, estem fent una recerca activa d'espais per poder adquirir-los i poder posar-hi equipaments, però realment no ens està resultant gens fàcil trobar espais per comprar i poder-hi posar un espai de gent gran o el casal de barri, o una cosa que sempre ens demana la Carme: algun espai on diferents entitats puguin fer les seves activitats de manera compartida. Ja sabem que moltes no estan demanant espais propis, però sí que estan demanant espais per poder fer activitats. Són entitats que s'impliquen d'una manera molt activa a l'entorn del barri i enriqueixen la vida associativa.

Per tant, les males notícies són que no adquirirem el Taller Masriera ni, ara per ara, malauradament, tenim un espai per al casal de barri ni un espai de gent gran. Sí que tenim alguna notícia bona, i la notícia bona aquest any al barri i al districte ens ve de la mà de l'educació pública. Tenim previst que a la Dreta de l'Eixample s'obri el proper curs, el mes de setembre, una nova escola, concretament al solar de Can Roger. Com saben, és l'espai que hi ha entre Roger de Flor i Rosselló, que primer estava destinat a una residència de gent gran i, mentre arribava aquest equipament, s'hi estava desenvolupant un projecte molt interessant dins del Pla buits, un projecte de menjador social amb moltes més activitats complementàries al seu voltant.

La idea és que el mes de setembre tinguem allí una escola de dues línies, en mòduls prefabricats de moment, però una escola pública que se sumarà a les que en aquests moments té la Dreta de l'Eixample, que són les de la Concepció i Carlit. Per tant, tindrem una tercera escola que prestarà servei a dos barris diferents, a la Dreta de l'Eixample i també estarà oberta a les famílies i nens i nenes del barri de la Sagrada Família. Aquest el tenim a tocar, és un equipament nou que tenim a tocar.

No tant a tocar tenim el nou CAP, que és cert que dins el projecte del Pla d'inversions municipals d'aquest mandat hi ha reservats 2 milions d'euros per construir un nou CAP al solar de Nàpols-Gran Via. És un CAP que està previst que doni servei tant a la part sud de la Dreta de l'Eixample com al barri de Fort Pienc. La idea és que la construcció d'aquest CAP es financi de manera compartida entre l'Ajuntament de Barcelona, per això tenim aquesta reserva en el Pla d'inversions municipals dels 2 milions d'euros, i l'administració competent, que és el Departament de Salut, que també ha de fer la inversió corresponent per a la construcció d'aquest CAP. De fet, com saben, es va signar un conveni entre el Departament de Salut i l'Ajuntament de Barcelona per fer una inversió de 187 milions d'euros en equipaments sanitaris a la ciutat, i és dins d'aquesta bossa dels 187 milions on tenim previst que també es realitzi la construcció d'aquest CAP. Però ara per ara, que sàpiga, no tenim previsions noves sobre la construcció.

Sr. Màxim López

Està en fase de planejament urbanístic.

Sra. Montserrat Ballarín

Estem, de moment, en fase del planejament urbanístic per a la seva construcció posterior.

Pel que fa a les obres, sí que m'agradaria destacar tres obres de diferent intensitat però que són força interessants per motius diferents.

La primera és que tindrem una estació de metro a passeig de Gràcia absolutament rehabilitada, i molt ben rehabilitada, a més a més. Perquè, per una banda, millorarà el confort de les persones que passen per aquella estació al cap del dia, que són moltes, però a més a més, tindrem una estació que és un veritable patrimoni historicocultural del nostre barri i de la nostra ciutat perquè s'està recuperant com era originàriament, s'estan conservant al màxim els elements originaris d'aquesta estació que, com saben, és una de les primeres estacions de metro de la ciutat de Barcelona, l'antiga estació de Gran Metro, que va ser inaugurada l'any 1924.

Les obres que s'hi estan realitzant, la veritat és que es dirigeixen molt a millorar el que ha de ser una estació de metro del segle XXI: l'accessibilitat, els fluxos de persones, també s'està millorant molt la il·luminació. Hi haurà una redistribució dels espais en dos vestíbuls. Es construirà un nou centre de control de l'estació, al principal. I també hi haurà un trasllat del local comercial que hi ha al principal, que passarà al secundari. Hi ha reconstrucció per dins dels passadissos. De fet, crec que hi ha una maqueta que es pot veure, un dibuix de com quedarà en el futur aquesta estació, crec que està allí mateix. I sobretot, evidentment, millora de les andanes, per exemple, se situaran totes les andanes a la mateixa alçada del metro, de manera que persones amb problemes d'accessibilitat puguin entrar a peu pla i sense cap tipus d'obstacle des de l'andana al vagó. Ara ho poden fer només en una part i amb un suport, amb una plataforma, i ara serà molt més accessible per a tothom. El que passa és que, com tot, tindrem deu mesos d'obres. Hem intentat parlar amb els responsables de les obres de manera que ocasionin les mínimes molèsties possibles als veïns, però quan es fa ús d'una estació així, sempre hi ha les molèsties inevitables.

També, pel que fa a les obres, volia explicar que tenim prevista la pavimentació de les andanes centrals del passeig de Sant Joan, entre Diagonal i Rosselló. La idea és que es faci entre finals d'aquest mes i principis de maig. Falta la previsió concreta del comitè d'obres de quines seran les dates de realització, però la informació que tenim és que serà una actuació pràcticament imminent. Les dates que tenim se situen a finals d'aquest mes o principis del mes proper.

I també voldria destacar que tenim la previsió i la voluntat que durant aquest mandat puguem posar fil a l'agulla de manera seriosa al que és un dels projectes històrics, un dels projectes reivindicats amb molta força des de moltes entitats, associacions i persones de la Dreta de l'Eixample, que com no pot ser d'una altra manera és la pacificació del carrer Girona. La nostra idea és, ben aviat, fer un grup promotor que pugui estar integrat per persones, entitats, representació del món del comerç, per fer el grup impulsor que pugui determinar com s'ha de desenvolupar la pacificació d'aquest carrer. Perquè ens agradaria que fos una pacificació que comptés amb el màxim consens possible, i si pot ser absolut, encara molt millor.

I ja per acabar, encara que no menys important, m'agradaria destacar, i aquí torno a posar-me el meu barret de regidora de l'Eixample i de regidora de Comerç, que estem treballant juntament amb CorEixample en un pla de dinamització comercial. Per a nosaltres és molt important tenir un comerç de proximitat, un comerç que estigui arrelat al barri, un comerç que doni vida al barri i doni servei a tots els veïns i veïnes. I, en aquest sentit, per a nosaltres

poder fer aquesta dinamització del comerç i aquest suport al comerç de la mà de les associacions és fonamental.

En aquest sentit, volia explicar-los que tenim un Pla de dinamització comercial a la Dreta de l'Eixample que inclou un paquet amb 99 mesures. Aquest pla s'està executant des de fa temps. En aquests moments s'està treballant conjuntament amb l'Oficina de Promoció Econòmica del nostre districte per fer una revisió per veure quines d'aquestes mesures han funcionat, quines no han funcionat i quines noves s'han d'incorporar per fer un pla estratègic i comercial de la Dreta de l'Eixample. D'aquestes 99 mesures, algunes ja han estat executades, algunes estan en marxa i altres planificades però, hi insisteixo, a mesura que ja s'estan executant i s'està treballant en aquest pla, s'està treballant amb el Districte fer una avaluació i hi ha la previsió de fer un pla estratègic comercial nou a la Dreta de l'Eixample.

Això és, bàsicament, el que us volia explicar. Atès que els representants de BIMSA són aquí, potser podríem fer la presentació de l'interior d'illa i fem al final, si els sembla, totes les intervencions, així ho concentrem tot al final.

Passo la paraula als representants de BIMSA, les dues persones de BIMSA que ens acompanyen, perquè ens expliquin com ha d'anar aquesta recuperació de l'interior d'illa de la Casa Macaya, i després obrim un torn per a aquest tema i per a la resta de qüestions també. Gràcies.

Sr. Francesc Puig

Bona tarda.

Nosaltres som l'equip redactor que estem redactant el projecte de reurbanització del pati interior d'illa de la Casa Macaya, ara estem en procés de redacció del projecte.

Per ubicar-nos a la trama de l'Eixample, el pati interior d'illa de la Casa Macaya està situat entre el passeig de Sant Joan, el carrer Roger de Flor, el carrer Mallorca i el carrer Provença, i té una particularitat especial respecte a altres patis interiors d'illa, que és una sort en aquest cas sobretot per l'espai públic, que és la presència de la Casa Macaya. Aquesta fotografia que veiem aquí és una fotografia feta des de la coberta d'un dels edificis, i hi podem descobrir aquesta façana del darrere de la Casa Macaya, que és una casa de Josep Puig i Cadafalch, que actualment és la seu de la Fundació la Caixa, que tots la coneixem des de l'altra banda, des del passeig de Sant Joan, però no pas des de l'interior. El fet d'intervenir en aquest pati interior d'illa i obrir-lo al públic ens permetrà redescobrir una mica aquest espai, presidit per aquesta façana que realment col·laborarà molt en aquest espai públic, li donarà una entitat i li donarà presència a aquest espai públic.

Aquí veieu els límits de l'espai públic i la façana del Palau Macaya, que donarà façana a aquest pati, mentre la resta de façanes, que són façanes típiques del darrere de l'Eixample, queden una mica enretirades al darrere.

És necessari fer una sèrie d'actuacions prèvies que condicionen una mica l'actuació i que realment la fan una mica complicada, però viable, finalment. La primera és que s'ha d'enderrocar tota l'edificació que actualment hi ha a la planta baixa del pati Macaya, que són edificacions de la Caixa, i han de ser enderrocades. I d'altra banda, connectar aquest espai

públic, que és un petit passatge que actualment ja està obert, i que ens permetrà connectar el pati amb el carrer Roger de Flor.

D'altra banda, una actuació prèvia derivada de tota aquesta actuació i bastant important és, en primer lloc, l'enderroc que hem comentat de tota aquesta edificació; això és una secció del pati. I la implicació que té, que és que s'ha de reforçar tot aquest forjat perquè actualment sota el pati hi ha dues plantes d'aparcament. El fet que convertim això en un espai públic, amb totes les sobrecàrregues que això suposa, implica el reforç d'una estructura que s'ha revisat i s'ha comprovat que no suportaria les càrregues necessàries. Aleshores, hi ha una operació important de reforç de tot aquest forjat. Per tant, s'haurà d'enderrocar el que ara hi ha i tornar-ho a construir.

D'altra banda, la idea del projecte en general de la Casa Macaya és recuperar aquesta imatge de l'antic jardí dels senyors Macaya, però ara obert totalment al públic. La gràcia que té és la presència d'aquesta façana a l'interior d'illa.

Objectius que ens hem fixat de l'actuació. Bàsicament, dos objectius: aconseguir un espai públic permeable i, després, aprofitar l'operació per renaturalitzar i aportar tota la natura que sigui possible dins les limitacions que tenim, tenint en compte que tenim un aparcament a sota i que, per tant, té certes dificultats el fet de plantar arbres, vegetació, etcètera.

També ens trobem amb una situació particular. Aquesta és la situació actual, en la qual tenim el pati tancat, un petit passeig i la Casa Macaya, que té l'antic pas de carruatges però que actualment s'acaba aquí. D'alguna manera, volem aprofitar aquesta oportunitat d'obrir l'espai públic i tenir aquest passatge, que actualment està obert, la Fundació la Caixa té tot aquest espai públic ja obert de manera habitual, i aprofitar aquest pas. Per tant, finalment el que pot arribar a passar és que tinguem un possible itinerari a través d'aquest pati i a través del Palau Macaya, de manera anàloga al que es produeix al Palau Robert, aquest pas per sota del Palau Robert.

Per tant, una primera idea és configurar aquest passatge, tractar-lo i treballar aquesta idea d'aquest itinerari alternatiu per dins de l'illa. I, per altra banda, renaturalitzar l'espai, ocupar al màxim possible de vegetació, intentar introduir vegetació en aquest espai públic, que serà un interior d'illa més recollit, intentar introduir al màxim de vegetació.

La proposta ja dibuixada, aquí veieu una mica la planta general de la proposta, que el que fa és finalment configurar aquest passatge amb una sèrie de paviments que ens permetran connectar fins a aquest punt i, fins i tot, travessar a través del Palau Macaya. I concentrar les zones de vegetació en una de les bandes generant com un parterre, amb arbres de port petit, perquè no poden ser massa grans perquè a sota recordeu que tenim l'aparcament. I a l'altra banda, una esplanada una mica més lúdica, més de joc, suportada per una pèrgola vegetal. Per tant, d'alguna manera tenim un espai públic central amb dos coixins vegetals, per una banda uns arbres i per una altra una pèrgola que la idea és que doni una mica aquesta presència vegetal més en alçada, a través d'aquesta estructura i de vegetació que podria pujar.

El pas és un pas que, a més a més, va generant racons, es va dilatant i va generant unes àrees d'estada que pretenen ser uns llocs on la gent es pugui relaxar. D'alguna manera, aquests patis interiors d'illa tenen aquest caràcter especial que és que no hi ha soroll enmig de l'Eixample, i volem aprofitar aquest espai per generar aquests racons més de descans.

Per tant, a dalt tindrem una zona més de sauló, amb arbres, que pot ser més activa, on la gent hi pot estar i hi pot passejar, amb el suport de la pèrgola, i aquesta zona de vegetació que ja no serà trepitjable però que ens permetrà plantar tota la vegetació possible. I tot el tractament de la mitgera actual, que també la treballarem amb vegetació.

Dir també que l'actuació a l'aparcament implica l'actualització pel que fa a la normativa d'evacuació, incendis, etcètera, de l'aparcament, i això implica que en el projecte hem de recollir dues sortides d'emergència de l'aparcament i, a més a més, la sortida que ara mateix ja té l'auditori del Palau Macaya, que està situat en aquesta zona d'aquí, té una sortida actual que nosaltres hem de respectar i recollir en aquest espai públic.

En secció entendreu una mica millor l'operació, tenint en compte que tenim tot aquest forjat, que és l'estructura del pàrquing, i la dificultat que tenim pel que fa a les mides del terra per poder plantar. L'operació el que pretén és generar als dos costats la suficient mida de terres per poder plantar els arbres i que siguin al màxim de grans possible. Aquesta és la nostra intenció. No podran ser gegants, però almenys seran arbres, que és el que pretenem. I a l'altra banda igual, guanyar una mica de secció, guanyar una mica de mida per poder plantar arbres i, en aquest cas, ajudats una mica per la pèrgola que ens permetrà donar aquesta dimensió i ombra en aquesta part més assolellada del pati.

En una imatge on s'entén una mica més l'espai, la presència de la Casa Macaya que dona aquesta façana, i una mica tots aquests racons que es van generant on la gent pot descansar i la vegetació que s'acumula a ambdós costats, en una banda en forma d'arbres i en l'altra en forma de pèrgola.

Materials. Un resum dels materials, la seva elecció i el tractament d'aquest espai. Hem intentat ser especialment sensibles, atesa la situació i que estem en un edifici patrimonialment important, estem intentant treballar amb un material ceràmic que configurarà tot el paviment, amb diferents textures, diferents materials. Però la idea és treballar amb un únic material, que és la ceràmica, que entenem que lliga molt bé amb tot el treball que es fa des del Modernisme i inclús des de la mateixa Casa Macaya, on apareixen tots aquests treballs. Segurament d'una manera diferent, més contemporània, però amb un únic material per no entrar a competir, sinó dialogar de la millor manera possible amb la presència de la Casa Macaya.

L'altre element singular segurament és la pèrgola vegetal. La pèrgola vegetal també agafa referències de la pròpia Casa Macaya, on tenim una pèrgola que és la pèrgola d'accés principal a la casa, i també d'altres pèrgoles del Modernisme o del Noucentisme, com per exemple aquesta de Rubió i Tudurí. Això és una mica perquè veieu l'efecte que estem intentat buscar. La idea que pretenem és que la pèrgola finalment acabi coberta per aquesta vegetació.

I la vegetació, que per nosaltres segurament és el material més important del projecte. El que pretenem és que hi hagi molt de color —ja ho veieu una mica a les imatges—, que la floració sigui de molts colors diferents, que emfatitzi aquest caràcter de jardí amagat dins l'Eixample, que produeixi certa sorpresa i que realment sigui una zona de repòs. Per tant, la idea és que en la pèrgola apareguin glicines, apareguin buguenvílies en alguna paret, i arbres amb diferents progressions, la mimosa, en diferents èpoques de l'any, arbres de port

petit però que poden florir bé. En zones d'ombra també, perquè recordem que és un pati interior d'illa i, per tant, està envoltat d'edificació i això fa que tingui moltes èpoques d'ombra.

Crec que hi ha alguna imatge més. Recollim tot el que us hem explicat, hem generat una sèrie d'imatges virtuals que crec que ensenyen una mica el caràcter que estem intentant que tingui aquest espai públic, aquest caràcter de passatge amb vegetació i la presència de la Casa Macaya. Moltes gràcies.

Sra. Montserrat Ballarín

Moltes gràcies per aquesta explicació. La veritat és que aquesta reproducció virtual futura és tan perfecta que ja ens sentim allí dins, ara cal fer-ho, cal convertir-ho en realitat. Moltíssimes gràcies per aquesta exposició de com serà en el futur aquest espai. Realment guanyarem un espai molt maco.

Com hem comentat, si us sembla, obrim un torn de paraules que tant poden ser preguntes o intervencions amb relació a la Casa Macaya, a l'interior d'illa, o respecte al meu informe o allò que vostès considerin oportú.

Em diu la consellera de barri que l'ordre, en principi, seria primer les entitats i després els veïns.

Sra. Dolors Ylla-Català (Associació de Veïns de la Dreta de l'Eixample)

Bona tarda. Soc de l'Associació de Veïns de la Dreta de l'Eixample i estem aquí amb en Jaume.

Jo proposaria que si hi ha alguna pregunta d'algun veí que fes referència al tema concret del Palau Macaya, nosaltres l'altre dia ja ens vam estar mirant el projecte i ens sembla un projecte molt interessant i que serà un gran benefici per al barri, i és un projecte fet amb sensibilitat i amb *carinyo*. Per tant, nosaltres no tenim cap observació, però si hi ha algú que vol fer alguna pregunta respecte a aquest projecte... Ho dic perquè després nosaltres sí que voldríem parlar d'algunes altres coses.

Veïna

Pel que fa a la rehabilitació del pati, si al centre ara hi ha una edificació de la Caixa, aquestes obres qui les pagarà? Entre la Caixa i l'Ajuntament, o només l'Ajuntament?

Sr. Albert Saboya (BIMSA)

És un conveni entre la Caixa i l'Ajuntament.

Hola. Bona tarda. Soc l'Albert de BIMSA.

S'ha signat un conveni entre la Caixa, l'Ajuntament i els propietaris de l'aparcament que hi ha a sota.

El tema de desmuntar el que ara mateix hi ha dins l'interior d'illa anirà a càrrec de la Caixa. Pel que fa a la resta, hi ha un conveni i una part ho paga l'Ajuntament. Les obres que es generaran al pàrquing per culpa de fer la reurbanització també ho pagarà l'Ajuntament, i l'aparcament el que fa és adequar les instal·lacions i temes que tenien pendents de fer.

Sra. Montserrat Ballarín

Perdoni, s'hauria d'identificar tothom perquè pugui quedar registrat de cara a l'acta.

Sr. Enric Ollé

Hola, soc Enric Ollé, un veí del barri.

No he vist fonts.

Sr. Francesc Puig

Sí, hi ha prevista la col·locació d'una font.

Sra. Marta Abelló (Associació de Veïns i Amics del Passeig de Sant Joan)

Gràcies.

Jo soc de l'Associació de Veïns i Amics del Passeig de Sant Joan.

M'ha arribat, per part dels veïns, sobretot pels de la part baixa del passeig, la pregunta de si hi ha previst algun espai o algun indret per als nens. Si hi ha alguna cosa, per exemple, una zona enjardinada, tot i que tot és enjardinat. Ja sabem que tenim el passeig de Sant Joan a l'altra banda, però la inquietud que a mi m'han transmès és aquesta, si està previst o no alguna cosa per als nens.

Sr. Francesc Puig

És un debat que vam tenir, i vam valorar una qüestió important que és que just davant de la Casa Macaya ja hi ha uns jocs infantils, tobogans, etcètera. Sí que considerem que aquest pati interior d'illa no és un pati on hi ha d'haver segons quins jocs, tipus tobogans o gronxadors, elements de força envergadura. Sí que tenim la intenció d'introduir algun element que inciti al joc però no generar un recinte de jocs, com ho coneixem. Sí que pensem que hi ha d'haver algun element, ho hem d'estudiar, alguns troncs col·locats d'alguna manera, hi ha tota aquesta zona de sauló al costat de la pèrgola que la idea és que sigui un lloc d'estada on els nens puguin jugar amb la sorra, la sorra és el principal joc dels nens. Només afegint-hi algun element més que inciti al joc pensem que podem fer aquesta

funció i, alhora, entenem que és un espai que té un caràcter més de repòs, estem treballant més en aquesta línia. Sobretot considerant que a menys de vint metres, creuant el passatge, hi ha una àrea de jocs.

Sra. Marta Abelló (Associació de Veïns i Amics del Passeig de Sant Joan)

Ja sé que el passeig és allà, però això m'ha arribat. Els veïns han preguntat si hi hauria algun espai.

Els jocs que hi ha al passeig de Sant Joan són per a nens molts petits. Al passeig tenim diverses zones de jocs, també per edats. Aquesta justament és per a petits, la que hi ha davant. La idea era si per una mica més grans es podria posar alguna cosa. Concretament hi ha una proposta, que us la faig arribar, però em sembla una mica *disparatada* pel que acabo de sentir ara, perquè és una zona de repòs. Es parlava de la necessitat d'algun rocòdrom o alguna cosa d'aquest estil, per pujar una paret, com que allà hi ha parets, si una paret podria ser per poder pujar i enfilarse. És el que m'ha arribat i ho transmeto.

Sr. Francesc Puig

Hi ha una qüestió que s'ha de tenir en compte, en aquest sentit, que és que per altra banda hi ha els veïns del principal que estan força preocupats perquè la gent hi pugui pujar. Suposo que s'han de conciliar tots els interessos.

Sra. Marta Abelló (Associació de Veïns i Amics del Passeig de Sant Joan)

A mi em va molt bé que això ja estigui tractat perquè així puc donar una resposta a les preguntes que em fan.

Sra. Montserrat Ballarín

Més intervencions al voltant de la Casa Macaya.

Veïna

Hola, bona tarda.

Jo soc veïna del barri, soc usuària del passeig de Sant Joan, i em sorprèn que en totes les revisions que veig mai es té en compte un lavabo públic. No sé si alguna illa té lavabo públic i si això és una necessitat per a la ciutat o no. Jo penso que qui passeja pel passeig i està una estona per allà ha d'entrar a un bar. Gràcies.

Sra. Montserrat Ballarín

Això és més general. Hi ha més preguntes al voltant de la Casa Macaya? Més que res perquè ells acabarien la intervenció i podrien marxar.

Sra. Encarnación Bosch

Soc Encarnación Bosch, soc del carrer Girona, i voldria preguntar si a aquest espai hi tindran accés els gossos.

Sr. Francesc Puig

No és un espai destinat als gossos, però entenc que els gossos que vagin lligats podran passejar per allà.

Sra. Encarnación Bosch

Generalment és el que es diu, però no ho fan mai, que els gossos vagin lligats. I si allà hi ha gent que està tranquil·lament i els gossos campen i, a més a més, embruten...

I després, una altra cosa. Heu parlat de ceràmica al paviment, suposo que aquesta ceràmica no relliscarà.

Sr. Francesc Puig

No, no relliscaran. Són paviments que estan testats i estan homologats per a aquest ús. No inventarem res, en aquest sentit.

Sra. Encarnación Bosch

Gràcies.

Sr. Noemí Fernández

Hola. Soc la Noemí Fernández, soc veïna, i només volia saber quina és la previsió per començar obres, perquè s'inauguri...

Sr. Albert Saboya (BIMSA)

El Francesc és de l'estudi Nao, que són els arquitectes que s'han contractat des de BIMSA perquè desenvolupin el projecte. Nosaltres els estem pressionant perquè s'entregui d'aquí un mes o un mes i mig, i la previsió seria licitar les obres i començar-les. Necessitem quatre mesos per licitar. Començar a finals d'any o principis de l'any que ve.

Sr. Noemí Fernández

I acabarien?

Sr. Albert Saboya (BIMSA)

Pel que fa al termini, no sé si heu previst alguna cosa, però calculo que entre el reforç de l'aparcament i la reurbanització poden ser nou o deu mesos, més o menys.

Sr. Jaume Artigues

Soc Jaume Artigues, de l'Associació de Veïns.

Només una pregunta. Ara, al passatge que dona darrere hi ha una pèrgola amb unes glicines, això desapareix, es queda o encara no ho heu valorat?

Sr. Francesc Puig

En principi desapareix perquè un cop enderrocat el pati, les glicines tapen l'accés principal i el reclam que és la façana del pati Macaya. Ho incorporem al projecte, al final el projecte important és el que es produeix dins del pati.

Sr. Xavier Llobet

Us voldria preguntar si també heu incorporat dintre d'aquest pati fonts, que hi hagi aigua.

Sr. Francesc Puig

Sí, hi ha una font.

Sr. Xavier Llobet

D'acord.

Sra. Montserrat Ballarín

No hi ha més preguntes sobre l'interior d'illa?

Bé, doncs, moltes gràcies als arquitectes que han vingut avui, que han fet el projecte. Esperem que acabi tan bé com hem vist al *render*. Gràcies, moltes gràcies.

Doncs ara passem a intervencions sobre qualsevol altre dels temes que considerin. Comencem per les associacions.

Sra. Marta Abelló (Associació de Veïns i Amics del Passeig de Sant Joan)

Jo aprofito per parlar d'una cosa que ha sortit bastant, perquè a la part de dalt, de Gràcia, tenim el mercat i això revoluciona molt els usuaris del passeig de Sant Joan, sobretot els de dalt. Hi ha una cosa que preocupa un altre cop —i dic un altre cop perquè això va per moments— i és que a la zona de baix, davant del Palau Macaya, no hi ha ascensor, i aquella sortida de metro és un intercanviador. Ja ho havíem parlat amb la consellera Carme Méndez, que està molt malament situada, perquè justament està davant del passeig, i allò és un embotic bastant gran. També ha sortit, últimament, la necessitat d'un ascensor en una zona on hi ha intercanviador. Per tant, seria interessant plantejar-ho. Ja sé que és una obra gran i important, però almenys vaig traslladant les preocupacions dels veïns d'aquesta zona. Això és tot.

Sra. Dolors Ylla-Català (Associació de Veïns de la Dreta de l'Eixample)

Bona tarda, una altra vegada.

Ens ha agradat sentir l'explicació de la regidora amb relació a algunes d'aquestes bones notícies, realment n'hi ha algunes que feien molta falta, com el tema d'obrir una nova línia escolar a la Dreta de l'Eixample.

De totes maneres, sempre ens quedem una mica amb la sensació que anem tapant forats, i a vegades és imprescindible tapar-los, però, per exemple, has comentat —no sé si ho he entès bé— que aquest solar havia estat destinat a una residència assistida, a una residència de gent gran, i que ara s'utilitzarà no sé si provisionalment o definitivament com a solar educatiu. I si aquests barracons tindran previsió de ser substituïts per una escola en unes condicions raonables a curt termini o no. I què passa amb la previsió de residències de gent gran en un barri on en falten tantes, sobretot de públiques, perquè de privades en tenim una munió, tot i que no sempre reuneixen totes elles les qualitats, els confortos i els preus sobretot desitjables. Aquesta seria una pregunta concreta.

Tal com havíem anunciat a la comissió de seguiment, a la qual vam estar amb la Carme l'altre dia, estem preocupats. Estem preocupats perquè veiem que sí que es fan algunes coses, és evident, però creiem que són una mica insuficients. Estem una mica preocupats perquè veiem que a la Dreta de l'Eixample sempre acabem sent l'últim de la fila, i no precisament com a grup musical.

Si no us fa res, començaré llegint un tros d'una carta que hem preparat per intentar ser més precisos i que acaba, evidentment, parlant del carrer Girona i del Taller Masriera, que també ho vam anunciar a la comissió de seguiment de la Dreta.

La Dreta de l'Eixample és un barri gairebé ignorat en les accions i en els pressupostos municipals. Ho ha estat en el passat i ho és encara en el present. Des de l'Associació de Veïns de la Dreta de l'Eixample hem copsat la sensació generalitzada de sentir-nos unànimement en un estat que supera a vegades la liquiditat. Ens sentim transparents. Potser és perquè l'Ajuntament de Barcelona entén a vegades que la Dreta de l'Eixample no presenta prou dèficits amb relació a la qualitat de vida dels habitants, potser tampoc veuen

perillar els principals valors que són objecte d'admiració i desig d'aquest barri: és un barri central, amb un patrimoni valuós per la qualitat arquitectònica, significat de vida, amb pluralitat d'usos que corren el risc de ser perduts si no prenem algunes mesures en alguns sentits.

És cert que la Dreta de l'Eixample no és el barri amb les necessitats més punyents de Barcelona, ni pels índex de capacitat econòmica dels habitants, ni per persones a l'atur, ni pel nivell de formació acadèmica, ni pel nombre de llars amb pobresa energètica, ni pel nombre de desnonaments. Segur que hi ha molts altres barris que tenen alguns índexs que són verdaderament urgents.

També és veritat que la Dreta de l'Eixample no ha estat tradicionalment un barri especialment reivindicatiu, sobretot comparat amb altres barris, fet atribuïble tant al perfil socioeconòmic dels habitants del barri, com potser a la poca presència i representativitat d'algunes entitats veïnals —segurament ens hi inclouríem—, malgrat els esforços més que lloables d'algunes persones i d'alguns èxits evidentment remarcables.

Tot això ens fa reflexionar a nosaltres mateixos com a Associació de Veïns i Veïnes de la Dreta de l'Eixample sobre quina pot ser la nostra estratègia de futur en el sentit de reivindicar, representar i aconseguir una participació molt més activa de la gent del barri.

Però, en tot cas, sí que ens hem permès treballar una mica i establir alguns índexs que sabem que sabeu, però que creiem que cal manifestar-los en públic, que sí que presenten algunes alertes alarmants respecte a la Dreta de l'Eixample i que no succeeixen amb el mateix dramatisme en altres barris de Barcelona.

Per exemple, la Dreta de l'Eixample és el barri amb més metres quadrats de no habitatge per superfície construïda, amb un percentatge del 40%. Això vol dir que supera quatre vegades el 10% desitjable d'un barri equilibrat. Vol dir que per la quantitat de metres quadrats construïts que hi ha a la Dreta de l'Eixample, hi ha un 40% d'aquests metres quadrats que no són habitatge, i això és un fet preocupant perquè el que passa és que aquest espai l'acaben utilitzant molts altres usos que no sempre donen qualitat de vida al barri.

És el barri de Barcelona amb més places d'allotjament turístic, que arriben fins a un 61,5% de població flotant sobre el total de població resident, cosa que és realment gravíssima, ho sabem. Abans has parlat de PEUAT, has dit que s'havien aturat set hotels, però també us demanaria saber quants hotels més sí que han salvat la inexorable legalitat, que tenien llicència abans de l'aprovació definitiva del PEUAT i, per tant... He sentit a parlar de 13, de 15. Volem saber quants hotels encara no estan en funcionament però que ens han d'arribar.

Com bé sabeu, tenim un increment continuat dels preus de l'habitatge, tant de lloguer com de compra, fet que potser per als propietaris dels immobles... segur que molta gent deu pensar que en el seu dia va fer una inversió i encara en podrà treure molt profit, però, en qualsevol cas, respecte al lloguer, és molt preocupant, i sobretot quan és un barri que té un percentatge molt elevat de gent que està de lloguer.

Altres índexs que crec que són realment importants, i que sabem que coneixeu, però era per dir-los una mica un darrere l'altre, són els índexs d'envelliment de la població en el barri. Som el barri de Barcelona que té un índex d'envelliment més elevat. I som el barri de

Barcelona que té un índex més elevat de solitud a la llar, que vol dir llars que només ocupa una persona i que majoritàriament és una dona gran, que vol dir de més de 75 anys. Un altre índex important que també sabem que ens preocupa és el dels importants dèficits d'equipaments de barri. No d'equipaments de ciutat, tenim molts equipaments de ciutat i molts equipaments privats i concertats, però no equipaments públics de barri. I els altres que també ja sabem, que són els importants dèficits quantitius i qualitatius de l'espai públic.

El resultat del conjunt d'aquests factors exerceix, evidentment, una pressió crítica sobre l'equilibri del barri, que comporta el desplaçament de veïns de tota la vida, que no poden fer front als elevats preus de l'habitatge, i l'expulsió forçosa dels joves, que no podran seguir vivint al barri on han nascut i on han crescut, i hauran de buscar altres indrets més assequibles amb millors dotacions públiques i amb una millor qualitat de vida. Aquests canvis produeixen també una certa modificació de l'oferta comercial i de serveis, que tendeix a obviar els habitants del barri. Perquè és clar, quants menys habitants som, menys equipaments necessitem. Per tant, és un peix que es mossega la cua. Evidentment, hi ha un elevat nombre de gent gran amb dificultats per poder portar una vida digna i fer el seu dia a dia i poder disposar d'un entorn que sigui més favorable. En aquest sentit, pensem que cal actuar amb molta celeritat i diligència per tal que la Dreta de l'Eixample no esdevingui una escenografia buida. Alguna cosa així com un parc temàtic, sense els valors intrínsecs d'una ciutat que tingui una barreja d'usos i que tingui verdaderament un nombre suficient i una densitat d'habitants que li donin sentit i que li donin vida.

Coneixem i valorem les mesures empreses en els darrers mesos, evidentment. Subscrivim el PEUAT, amb les seves limitacions, però som conscients de l'esforç que ha suposat això i és un document interessantíssim, fins i tot per obtenir dades. Moltes de les dades que estem manejant i que estem treballant en aquests moments surten d'aquest document, però, en qualsevol cas, creiem que aquestes mesures són insuficients. Se n'han d'imposar algunes altres. Sabem que moltes d'aquestes mesures que s'haurien d'imposar són mesures que són difícils d'implementar a curt termini, perquè les polítiques aquestes només donen resultats si es fa una acció sostinguda al llarg del temps de mesures urbanístiques que tendeixin a frenar l'especulació immobiliària. Existeixen mecanismes urbanístics i legals que ho permeten. Pensem, a més a més, que hauria de ser possible un pacte de ciutat que més enllà de les governances d'uns partits o d'uns altres, o d'uns interessos o d'uns altres, sostinguessin aquestes mesures al llarg del temps. Cal iniciar-les amb celeritat. Pensem que arribem tard, però més val tard que mai.

En tot cas, i anant una mica als temes més concrets que ja han sortit a l'explicació de la regidora, reclamem amb urgència l'inici d'aquestes accions que ja hem exposat amb anterioritat i que pensem que poden contribuir, mantenir, o almenys ser accions pal·liatives de moment per aconseguir una millora de la qualitat de vida dels habitants del barri, i que sí que poden ser abordades a curt termini.

Abans parlaves, per exemple, de les millores al carrer Girona, i que sí que és una mesura que està inclosa en la vostra acció de govern. Però no ho sé, taula del Consell de Barri, fa un any que estem esperant que es convoqui aquest comitè impulsor, que ja des de la festa major passada, i estem a punt d'arribar a la següent, ens heu anat dient que sí, que sí, que en parlariem, que ens reuniríem amb les diferents entitats per veure quin és el model de mobilitat, per veure quin és el model de concreció, de bicicletes, de càrrega i descàrrega, de modificació o no de la secció, fins on es pot implementar o no, com repercutirà això en els altres carrers. O sigui, estem convençuts de la necessitat d'aquest projecte, però pensem

que tan convençuts estem de la necessitat com de com s'abordaria i quines serien les concrecions per tal que totes les entitats, i comerciants i veïns i tothom, puguin sentir-se còmodes amb la proposta. No pot ser que faci un any que estiguem esperant que es convoqui aquesta comissió impulsora. Avui semblava que l'anunciaves, però és que nosaltres ja portem un any esperant-la.

Amb relació a la creació d'equipaments i del Taller Masriera, la veritat és que sí que pensem que caldria insistir una mica en la possibilitat d'aquest equipament. Pensem que per la seva tipologia i per la seva ubicació seria molt idoni, tant per poder acollir a la vegada el casal de gent gran com un casal de gestió cívica. Has parlat de preus. Bé, aquests preus són un preu de mercat, és el que està demanant el Taller Masriera. Però també és evident que si aquest preu de mercat fos realment... el que determina el preu de mercat és una mica les expectatives d'edificabilitat i les expectatives de futur que pugui tenir la transformació d'aquest edifici. Si fos tan fàcil ficar-hi alguna cosa, ja estaria materialitzada, perquè realment en aquest barri tot es construeix i es materialitza en un tres i no res. Per tant, creiem seriosament que hi ha la possibilitat, i més perquè creiem que encara la propietat és una fundació sense ànim de lucre, d'establir converses amb la Fundació Pere Relats per tal de veure quines sinergies comunes... evidentment no pretenem que una organització sense ànim de lucre es quedi sense una part del seu patrimoni, però tampoc creiem que aquest edifici valgui, ni que l'Ajuntament hagi de pagar 9,5 milions d'euros, perquè també sabem d'altres ofertes d'altres edificis catalogats a 50 metres d'aquest, com és el que hi ha en el xamfrà del carrer Diputació amb Bailèn, que té una edificabilitat potencial bastant més fàcil de col·locar, i demanaven bastants menys diners fa menys d'un any o d'un any i mig, perdó, fa dos anys i mig. En qualsevol cas, creiem que no s'ha explorat prou aquesta possibilitat. Ens agradaria poder participar-hi i conèixer una mica més de prop quines han estat aquestes negociacions i veure si podem aportar algunes idees al respecte d'això.

I ja per acabar, amb la Carme comentàvem que realment totes aquestes accions que s'emprenen i que som conscients que tenen una certa urgència amb relació als dèficits d'equipaments, demanàriem que fossin verdaderament reflectides, traduïdes i analitzades amb un pla d'equipaments en un sentit urbanístic que parametrizzi, que configuri i, sobretot, que estableixi un estudi comparatiu i de prioritització de les accions a emprendre, amb una certa perspectiva de futur. I ara torno un moment al tema de l'escola de Can Roger, que aleshores no anem posant uns barracons de moment, en un lloc on hi havia prevista una residència assistida, i llavors què farem amb la residència assistida? Ens en quedarem sense? O què en farem de l'escola de Can Roger? On anirem a parar? Gràcies.

Sr. Elisabet Rueda

Hola, soc l'Elisabet Rueda.

Una vegada més demano un ascensor a l'estació de metro Urquinaona, línia vermella. No tenim ni escales mecàniques ni ascensor. Si una persona va en cadira de rodes, i les persones que porten cotxet... les persones que van en cadira de rodes no poden sortir a l'exterior, i les persones que porten cotxet l'han d'alçar amb la seva força i sortir com es pot. Són moltes escales i creiem que, ja que diuen tant que hi ha un elevat nombre de gent gran, s'hauria de tenir en compte això i posar un ascensor per poder sortir, si no, ens quedem allà enterrats.

Sra. Marta Bañuelos

Soc la Marta Bañuelos, soc veïna del barri.

Aleshores, el que volia preguntar o manifestar és que amb cert estupor es veu com hi ha edificis sencers comprats per immobiliàries d'una manera molt ràpida, amb cartells que es pengen dient «edifici adquirit per immobiliària tal.» Alguns d'aquests edificis inicialment amb veïns a dintre i altres edificis on de sobte veus que no hi ha ni veïns. Aleshores, una mica seguint en la línia que ella parlava, em sembla que el tema de l'especulació en el barri és brutal. Llavors, volia manifestar aquesta inquietud perquè sobta moltíssim.

Sr. Joaquim Buixó

Soc en Joaquim Buixó, també soc veí del barri.

Una pregunta és, com que no es farà la residència, que se substitueix per l'escola, hi ha prevista una residència? On?

Una altra pregunta, l'increment de motos aparcades en vorera, que això per a la gent gran, els cotxets, les cadires de rodes... m'he trobat en la situació de no poder passar, haver de sortir per l'altre costat de la vorera. Hi ha alguna actuació prevista respecte a això?

Sr. Guillem Sardà

Hola, bona tarda. Soc en Guillem Sardà, veí del barri.

A mi m'interessaria saber, el tema del carrer Balmes, que es va reformar tot sencer, les voreres es van ampliar, però això va quedar aturat a Gran Via. Jo soc un veí que estic entre Gran Via i Pelai i aquí continuem amb les voreres estretes, amb l'enllumenat antic, i voldria saber quina és la previsió d'ampliació d'aquestes voreres.

D'altra banda, també m'interessaria saber el tema de la ronda Universitat, si hi ha algun tipus de previsió, perquè actualment hi ha allà aturats tots els busos que van cap a fora de Barcelona, i si hi ha algun tipus de previsió que aquest carrer continuï actuant com a estació o no. Gràcies.

Sra. Noemí Fernández

Hola. Soc la Noemí Fernández i també soc veïna del barri.

Tinc unes quantes preguntes. Primer, la pacificació del carrer Girona, volia saber com estava plantejada, però veig que no està clar, pel que ha dit la veïna.

Després, volia preguntar sobre el tramvia per la Diagonal. En sabem alguna cosa? Es farà alguna cosa? Cap a on anem?

I això relacionat amb el tema de la contaminació. Jo, com a mare de nens petits, estic molt i molt preocupada, i sempre tinc la sensació que vull marxar del barri perquè on visc jo és Rosselló amb Bailèn i hi ha molt de trànsit, molts autobusos, és constant, i l'aire és bastant irrespirable. Està molt bé el tema del Palau Macaya, i arbres i tal, però no en tenim suficient amb el passeig de Sant Joan i realment fa molta pena tenir aquests nens creixent i respirant aquest aire a Barcelona. Fa molta, molta, pena.

I una altra cosa relacionada amb els nens, m'he trobat que hi ha un parc infantil al carrer Roger de Flor amb València, que és on hi ha el CAP Roger de Flor, i realment tot el terra on hi ha el sorral és molt perillós. Jo hi he deixat d'anar, perquè el sorral s'està enfonsant i qualsevol nen pot caure i donar-se un cop al cap contra les voreres, perquè no hi ha sorra, bàsicament. És bastant perillós. Simplement és això. Moltes gràcies.

Sra. Maria José Trémols

Hola, bona tarda. Soc la María José Trémols, també veïna del barri.

Jo els voldria parlar de l'estat de les voreres de tot l'Eixample, que fan pena, perquè estan plenes de sots i de forats.

Després, ja s'ha comentat, a la sortida del metro de Verdaguer i de molts metres, no hi ha escales mecàniques, ni ascensor ni res per a la gent gran.

I després, voldria saber quan es pensa continuar amb la reforma de la Diagonal, que es va acabar fins al passeig de Gràcia, i estava previst que es continués per aquesta zona. Moltes gràcies.

Sr. Xavier Llobet (CorEixample)

Nosaltres des de CorEixample voldríem... moltes coses ja les heu dit, tant l'Associació de Veïns i també ho has dit tu, però hi ha una altra cosa que ens preocupa molt, que és el desplaçament per aquesta ciutat de la bicicleta. La bicicleta és un gran instrument, però aquests carrils que van per una sola via, però que van en dos trajectòries, que van d'anada i de tornada, com és el carrer Consell de Cent, i el problema que hi ha és que malgrat que és un vehicle que és excel·lent, i que és perfecte i tal i qual, però la no regulació del seu funcionament en carrils d'una sola direcció, que funcionen en ambdós sentits, realment és un perill per als veïns, perquè ens trobem que la gent el que fa és anar a la vorera, mirar cap al carril per on venen els vehicles, i venen en contra direcció. I després també el semàfor del carrer Girona amb el carrer Consell de Cent. Allà s'ajunta la sortida del metro, que té una forma de sortida que fa que la gent per passar del metro al carrer el que fa és passar directament al carrer i no agafar el pas de vianants. Allà hi ha unes peces de goma i, a part, allà la gent no respecta res, la bicicleta, el sentit dels vianants. Si a més al costat del carril bicicleta hi ha una furgoneta que no li deixa veure les persones que venen caminant, hi ha molts ensurts, perquè és clar, la bicicleta compleix, perquè hi ha un semàfor que diu «precaució», però ell no el veu. Llavors, allà també hi ha la sortida d'una escola, que és l'escola López Vicuña. Hi ha bastant moviment, és l'entrada del metro i, a més, la sortida de l'escola.

La utilització dels patis d'interior d'illa pel tema dels gossos. Molts veïns també es queixen que en els interiors de les illes, on està prohibit que hi entrin gossos, hi entra gent amb gossos, com deia una veïna, i van solts. Hi ha gent que té un problema amb els gossos, i si van a aquell pati perquè hi diu que no hi poden entrar els gossos, i els gossos estan solts perquè no tenen un lloc on anar.

Centre de dia. A part de la residència de gent gran, aquí no tenim centres de dia on la gent gran pugui anar durant el dia a una zona comunitària, on pugui establir la seva vida mentre no està a casa seva. Això és important.

Després, l'enllumenat dels carrers, ja fa molt de temps que ho estem dient. Hi ha dos carrers que estan enllumenats perfectament bé, amb el sistema de llum led, com són el carrer Girona i el carrer Consell de Cent. Aleshores, hi ha altres carrers amb poca il·luminació. Tenint en compte que, com molt bé deien aquí els veïns, és un barri que és més aviat de gent gran, aquesta gent gran a partir d'una certa hora del dia, pel fet que no s'hi veuen, perquè tenen algun defecte visual i perquè hi ha poca llum, doncs és un perill. I si a més s'hi ajunta el que deia l'altra veïna, que les voreres estan molt deteriorades, entre que hi veuen poc, hi ha poca llum, i a més està malament, doncs el més fàcil és que puguin caure.

Zona de la plaça Tetuan, amb la cohabitació entre les bicicletes i els vehicles. Ara fa aproximadament dues setmanes hi va haver un accident que no sé si ha sigut mortal o no ha sigut mortal, per un atropellament d'un bus a una bicicleta. S'ha de solucionar aquell problema de la cohabitació entre les bicicletes, que són un bon vehicle, i els cotxes. Una altra cosa és la senyalització per creuar aquests carrers.

I després, els joves. Ja sé que els joves... a vegades sempre parlem de la gent gran, però també necessitem un espai per a joves. Llavors, sembla ser que al carrer Ausiàs March hi ha una edificació que serà una zona per a joves. On hi havia Transformadors, es farà alguna cosa. Igual que el que passa amb els CAP, hi ha moltes coses que estan molt deslocalitzades. D'acord que en farem un, però en el que és el territori, està una mica aïllat del que és el centre del nostre districte. És clar, que la gent jove se n'hagi d'anar a fer una activitat al carrer Ausiàs March, entre Sant Joan i Roger de Flor... ja sé que tenim un problema que és que no tenim equipaments, que també és un altre dels problemes que he dit abans, que no hi ha solars per fer-los.

I després, també, el tema de la gent gran, i no tan gran, però gent que té poques possibilitats. Llavors, intentar posar un pla com el pla Radars en aquest districte per intentar fer alguna cosa per ells també, perquè són persones que tenen necessitats, i jo crec que hauríem de fer alguna cosa per ells.

I em sembla que no m'he deixat res.

Sra. Montserrat Ballarín

Molt bé, alguna intervenció més? Déu-n'hi-do, jo veia que hi havia poca gent, però són molt participatius.

Endavant, té la paraula.

Sr. Enric Ollé

Hola, soc l'Enric Ollé un altre cop, veí del barri i nascut al barri.

Dues coses molt ràpides. Una ja l'han dit, però jo ho repeteixo, que són les motos sobre les voreres. Hi va haver un alcalde, que va ser l'Hereu, que les va treure. No sé per què no les traieu, perquè molesten. Als que aparquem en zona verda ens molesten perquè, quan aparquem, al costat del cotxe hi ha una moto i ha de sortir per l'altra banda del volant. I això molesta a la gent. Això és una.

Una altra cosa que també s'ha dit, el tema del metro, que ho repeteix. Verdaguer, Girona i Bailèn, cap té ascensor, ni una, té ascensor. I una altra, on hi ha molt de turisme, Jaume I, tampoc. Allà vas en cadira de rodes i t'has de quedar allà, donant voltes. Això ho hauríeu d'arreglar abans de fer altres coses, l'Ajuntament.

Després, a Sant Joan, és nou el paviment, i on creues, que és a Sant Joan, banda muntanya, que passes de vorera a Aragó, està plena de quatre o cinc sots. El paviment nou s'ha enfonsat. És nou perquè el van fer fa quatre dies. Hi ha sots i he vist que caure-hi, allà. He vist gent caure perquè hi ha un sot.

I després, sobre els gossos, que en parla molta gent, jo tinc gos. Jo sempre el porto lligat, només el deixo anar a Vilassar, a la platja, i quan em deixen, perquè quan és època d'estiu no pots. A l'estiu, d'abril a setembre, no pots. Jo vaig pel parc amb el gos lligat, perquè tinc nets i porto els nets al parc. Jo no veig gossos solts enlloc, només a plaça Tetuan. Allà sí que estan solts. Vaig a la Concepció i mai he vist un gos solt. És molt estrany. En el parc del CAP tampoc hi ha gossos solts, normalment, ho dic perquè ho veig. Vaig dir-ho aquí fa dos anys, el *pipican* més proper que tinc de casa, que visc a Bailèn amb Aragó, està a Travessera de Gràcia amb Bailèn.

Sr. Xavier Llobet (CorEixample)

Hi ha el de Gran Via amb Roger de Flor.

Sr. Enric Ollé

A Gran Via amb Roger de Flor n'hi ha un? On? On hi havia el Billares.

Sr. Xavier Llobet (CorEixample)

D'aquest fa sis mesos. L'estiu passat, el van fer.

Però joestic parlant del pati de la Torre de les Aigües. A la tarda i nit, i ho dic perquè es queixen els veïns.

Sr. Enric Ollé

Allà hi portava la meva filla. Hi ha una foto del parc, en un llibret de la Colita, i allà hi ha la meva filla i la meva senyora retratades, i jo allà mai he vist gossos solts.

Sr. Xavier Llobet (CorEixample)

Hi podeu anar qualsevol nit a partir de les 19.30 h i els veureu.

És que es queixen els veïns. A mi no em molesten els gossos, però és que a més és un parc on posa que no s'hi pot entrar amb gossos.

Sr. Enric Ollé

Lligats sí que hi poden entrar.

Sr. Xavier Llobet (CorEixample)

Lligats sí que hi poden entrar, però i després, què fan? Els deslliguen.

Sr. Enric Ollé

Jo no. I fa 30 anys que tinc gos.

Sr. Xavier Llobet (CorEixample)

Però mireu la placa que hi ha a l'entrada.

Sra. Montserrat Ballarín

No entreu en debats, si us plau.

Sr. Enric Ollé

I després sobre el carrer Girona, jo vull que tingueu en compte el carrer Bailèn i el carrer Bruc, perquè si feu per a vianants el carrer Girona, els cotxes aniran per Bruc o Bailèn, no hi ha més. Només això.

Sra. Montserrat Ballarín

Hem fet aquesta primera ronda. Jo faré una repassada per respondre les qüestions que pugui, i després, per al detall, passaré la paraula al Màxim o a la Carme, per si hi ha algun tema que segurament dominen i coneixen amb més precisió que jo mateixa.

No donaré resposta a tot, perquè han sortit realment moltes preguntes i moltes reflexions més generals. De fet, la Dolors ha comentat alguns temes precisos, des de l'Associació de Veïns ens han fet arribar uns temes concrets, però bàsicament s'ha presentat una fotografia del barri, que segurament és una fotografia del que és una gran part d'aquesta ciutat, però agreujada. És cert que en la mesura que es vagi treballant per la ciutat, també s'aniran resolent els problemes que té el barri de la Dreta de l'Eixample.

Efectivament, hi ha els indicadors que plantejava respecte a la superfície construïda, que no és habitatge, i són percentatges complicats. Això segurament també és el peix que es mossega la cua. Hi ha menys veïns, hi ha menys moviments veïnals, hi ha menys reivindicacions, i alhora també hi ha menys equipaments i estem en una espiral, i tots els que esteu al peu del canó del món veïnal també heu d'intentar trencar aquesta dinàmica i reivindicar perquè aquesta ciutat, efectivament, s'ha fet per la part pública però sempre de la mà i a partir de les reivindicacions que han anat fent moltes entitats veïnals i també d'altres tipus.

Parlava de temes concrets, que sí que s'han anat plantejant aquí, i ho plantejava la Dolors. El tema, per exemple, de la residència de gent gran, que s'ha plantejat en diferents intervencions. Què passaria? A Can Roger hi havia un espai que estava previst per a una residència de gent gran. Temporalment hi havia un Pla Buïts, un projecte de menjador social. Què passarà? L'escola definitiva anirà allà? Hi anirà la residència? Què és el que succeirà? Mirin, nosaltres, no hi hem fet esment, però fa poc temps, encara no fa dos mesos, es va plantejar una suspensió de llicències d'equipaments privats, de deu equipaments privats de tot el districte de l'Eixample, per avaluar, d'aquests equipaments privats, quins podrien ser adquirits per part de l'Ajuntament de cara a encabir equipaments públics que, evidentment, ens fan molta falta.

Un és el solar de les Aigües, conegut com a solar de les Aigües, d'AGBAR. És un espai on tenim moltes esperances dipositades, perquè pensem que allà hi ha d'anar o bé la residència o bé l'escola, és a dir, la ubicació definitiva d'aquesta escola de Can Roger. Ara per ara començarà en aquesta ubicació provisional. A mi també m'agradaria destacar que el fet que estigui en mòduls no vol dir que no tingui qualitat. És a dir, avui en dia, hi ha mòduls que realment són de molta qualitat. No és segurament l'edifici definitiu amb el que sempre hem somiat, o que sempre pensem quan pensem en una escola, però és una provisionalitat bastant diferent de la que es produïa fa uns anys, perquè els mòduls són de molta qualitat. Llavors, ara per para començarà d'aquesta manera. Mentrestant, anirem fent els tràmits per a l'adquisició del solar de les Aigües.

(Parla algú sense micròfon.)

Mallorca amb Sicília. És Sagrada Família, però la residència... és que ens movem en uns límits... També hem dit que l'escola donaria servei... estem bastant a la frontera.

(Parla algú sense micròfon.)

Sí, sí, aquest espai està evidentment a Sagrada Família, però com que m'has demanat quina seria la ubicació de l'escola, el que estem pensant ara per ara és això, és l'espai que hem trobat. Adquirirem aquest espai i veurem quines possibilitats ens donen de cara a ubicar en un d'ells la residència i, a l'altre, l'escola.

També comentaves el tema del Taller Masriera. Ja ho he comentat. No sé si està en mans d'una fundació, com apuntaves, però nosaltres no tenim la interlocució fàcil. És a dir, en principi, quan han de fer la venda, han d'informar l'Ajuntament, perquè tenim un dret preferent d'adquisició, però nosaltres hem estat intentant cercar informació i no és fàcil obtenir aquesta informació. Evidentment, no hi renunciem, sempre que fos a un preu més assequible, però ara per ara, per les darreres informacions que tenim, és aquest preu, més el que costa la seva rehabilitació. No entra dins de les nostres expectatives ni de les nostres possibilitats.

Es plantejava el tema del comitè impulsor, i dels eixos del carrer Girona. Segurament s'ha endarrerit. En temes de pacificació del trànsit, segurament alguna actuació que es va fer en un altre lloc de la ciutat no ha afavorit la velocitat del desenvolupament de la resta, però nosaltres ara per ara la idea és començar amb Sant Antoni. Com a conseqüència que s'està acabant el mercat, començarà allà la pacificació. Segurament, després, enllestirem —no sé a quina velocitat i amb quin tempo— el grup impulsor de Consell de Cent i de Girona. Són les dues actuacions que venen just després de Sant Antoni. Evidentment, Sant Antoni ve donat perquè s'està acabant el mercat i, com a conseqüència de la finalització del mercat, s'ha d'urbanitzar també aquest entorn. També Sant Antoni sé que no és la Dreta de l'Eixample, i Consell de Cent, la part que està prevista, tampoc. En tot cas, sí que hi ha un compromís ferm d'avançar pel que fa a les pacificacions de zones.

També ho plantejava vostè, que preguntava què passaria amb els carrers de l'entorn. La idea, això ho explicarà molt millor el Francesc Magrinyà, que domina molt més tot aquest tema, però la idea és no només pacificar, sinó que la batalla és més global de disminució de trànsit de vehicle privat i de potenciació del transport públic i potenciació de la bicicleta. Per tant, no és pacificar i que aquest mateix nombre de vehicles es redistribueixi pels altres carrers, sinó que va acompanyat d'altres mesures que el que provoquen és que disminueixi el nombre global de vehicles que estan circulant pel nostre espai públic.

Ja per acabar, com a global, hi ha polítiques noves en l'àmbit de turisme. S'acaba d'aprovar el Pla estratègic de turisme, amb una participació molt àmplia d'entitats i d'operadors d'aquesta ciutat, i jo crec que hi ha línies molt interessants per aconseguir regular, posar fre en determinats àmbits o en determinats espais al turisme, però també hem de reconèixer que són polítiques que són a llarg termini i els seus resultats no s'obtenen avui per demà. En tot cas, jo crec que en aquests moments hi ha una conscienciació suficient i, sobretot, aquests dies de Setmana Santa, en què és complicat moure's per determinats espais. El turisme és una riquesa, i jo vull reivindicar-ho, i un actiu molt important de la nostra ciutat, és cert que en alguns casos està produint excessos que ens compliquen molt la quotidianitat de tots els que hi vivim i fem la nostra feina normal dia a dia.

M'havia deixat a la veïna del passeig de Sant Joan, que m'ha comentat abans el tema de l'ascensor. No era el d'Urquinaona, era el de Verdaguer, l'ascensor del metro. El tema del Verdaguer, fins i tot estava fet el projecte, però el que succeeix és que la Generalitat... això no és l'Ajuntament, que ens demanaven que féssim aquesta accessibilitat, aquesta adaptació, tant a Urquinaona com a Verdaguer. La realitat és que això no és competència de l'Ajuntament, no ho ha de fer l'Ajuntament. La Generalitat n'és conscient, de fet, ha adaptat moltes estacions a la nostra ciutat, però en aquests moments està aturat per manca de pressupost.

Hi havia després algunes qüestions més concretes. La Marta ens plantejava el tema d'edificis sencers comprats per immobiliàries. Efectivament, això és un tem que ens preocupa molt, i que és molt difícil d'abordar. Realment, és la llei de l'oferta i de la demanda, i és molt difícil establir restriccions. Què és el que fem? Fem mesures que difícilment poden contrarestar de manera absoluta aquestes dinàmiques. El fet que comentava abans, de donar subvencions a rehabilitacions d'habitatges que es posin a disposició de residència, això són mesures que van justament en la línia de fer el contrari. Quan es tracta de compravenda és més difícil, però en el tema de lloguers, també s'estan fent actuacions per intentar aconseguir que l'administració competent posi preus de referència de lloguer, per sobre dels quals podrà llogar-se, però quedarà posat un *pilot* vermell per mostrar que aquells pisos estan per sobre del que és el seu preu normal de lloguer. És un tema complicat i, efectivament, ens preocupa. Nosaltres, davant del Districte, en tenim un, i el dia que vam veure aparèixer el cartell vam pensar que Déu-n'hi-do. També són polítiques de més llarg recorregut, però en aquests moments hem de reconèixer que Barcelona està de moda i també ens afecten altres contextos internacionals, el tema del Brexit, el tema de les eleccions darreres a la presidència d'Estats Units, estan destarotant el món i fent que hi hagi fons d'inversió que venen a aquesta ciutat. No és que digui que no podem fer res, però també hem de reconèixer que en aquests moments estem molt de moda, i fins i tot massa de moda.

El tema de les motos a les voreres. Jo crec que no se n'han pintat més, d'espais de motos a la vorera. Efectivament, a l'època del Jordi Hereu hi va haver un pla per treure les motos de les voreres. No sé en aquests moments si ha augmentat el nombre de places.

Sr. Màxim López

Aparcar a la vorera no està delimitat. És constant l'increment d'usuaris de moto a la ciutat de Barcelona, la part central de la ciutat acumula molts desplaçaments de gestions i de venir a treballar, i això està produint aquest fet. Nosaltres, cada vegada que actuem en un carrer, intentem distribuir i incrementar l'espai d'aparcament a la calçada, però hi ha més motos que aparcaments. Ara bé, són voreres de cinc metres, l'ordenança de circulació permet l'aparcament de motos a la vorera, sempre que no hi hagi un aparcament a la calçada, i el pas que deixen en cinc metres és el que es permet. Una altra cosa és que en l'espai que s'aparca, la sortida de l'acompanyant del conductor s'hagi de fer amb més dificultat. Això ja és un tema relacionat amb la cultura cívica de tots. És a dir, tu pots aparcar, però si estàs impeding la sortida d'algú... hi ha usuaris de la moto que ho tenen més present, i intenten evitar això, i altres que no.

En aquest sentit, quan veiem molta acumulació de motos en un determinat lloc, a través de les actuacions de Guàrdia Urbana, intentem limitar aquests temes. Com saps, hi ha carrers específics que tenen l'aparcament prohibit a la vorera, independentment de la regla general. En aquest cas, el que hem de fer és veure la visió general i, després, els punts concrets. Treballant aquests punts concrets podem anar limitant aquestes afectacions que hi ha. Ara, el fenomen es produeix.

I el tema general és, al final, intentar evitar els desplaçaments amb aquests mitjans de transport més privats, que necessiten un aparcament en superfície, i fomentar altres mitjans de transport més públics, o més individuals, però que aquest aparcament en superfície afecti menys pel que fa a l'ocupació. Per tant, la bicicleta, el transport públic, el debat sobre altres mitjans com el metro, l'autobús, la xarxa ortogonal està donant més freqüència, el tramvia

podria ser també un aspecte en aquest sentit. Aquest és un tema global i en un tema específic pot afectar més. La prohibició de motos a la vorera de moment és molt difícil, amb el volum de motos que tenim en aquest moment. Hem de gestionar-ho. Al final, és l'opció que prenem tenint en compte tots els condicionants que tenim sobre els quals actuar.

(Parla algú sense micròfon.)

Sra. Montserrat Ballarín

Efectivament, mai és suficient, sempre en voldríem més, però la dotació de Guàrdia Urbana al districte de l'Eixample és, respecte a la resta de la ciutat, raonable. Raonable en la distribució. A tota la ciutat segurament en necessitaríem més però, en tot cas, jo crec que s'intenten prioritzar les accions. Jo que soc veïna en veig, no tanta com voldria, segurament, però n'hi ha, de Guàrdia Urbana.

En tot cas, passant a altres temes, el tema del carrer Balmes. Ens comentes com està? Espera, que faig una repassada. Queda una mica malament, perquè queden molt evident els temes que no em sé. El tema de la ronda Universitat, sobre els autobusos a la ronda Universitat. Havia sortit també en el Districte, i també en una comissió a Casa Gran. S'han fet ja unes propostes tècniques per veure si es poden fer alguns canvis. I ben aviat, des de l'Àrea de Mobilitat, tant la tinenta d'Alcaldia com la regidora de Mobilitat, com jo mateixa, convocarem els veïns, els que van venir a reivindicar aquest tema, per veure quines solucions són factibles i quines no. És a dir, que aquest sí que és un tema en què ens hi hem posat i espero que aviat puguem donar alguna resposta.

La Noemí em parlava del tema del tramvia per la Diagonal. Ara per ara s'estan fent estudis, es van fer unes jornades explicant com estava tota la planificació, però ara per ara, la concreció, encara no tenim licitades les obres, per entendre'ns. És adir, no està avançant. Això lliga amb una pregunta que hi havia sobre la Diagonal.

Sr. Màxim López

Sobre com continuarà el projecte.

Sra. Montserrat Ballarín

Doncs ve absolutament predeterminat i lligat a la solució que donem al tramvia. Per això de moment no tenim més avenços en aquesta línia.

Pel que fa a l'estat de les voreres, jo crec que el gerent contestarà, però se n'estan fent bastants, en aquest mandat. S'està avançant bastant.

I el tema dels gossos, que ens han plantejat. No sé si ho veuen igual els uns i els altres, pel que he vist, no gaire, però en tot cas, és evident que és un tema de civisme i també de control de Guàrdia Urbana, en el seu cas, si hi ha incompliments de l'ordenança de gossos.

Ha tornat a sortir el tema de les bicis i del civisme. També dir que aquest mandat hi ha un pla molt ambiciós de fer més carrils bici, amb la qual cosa és evident que els carrils bici que es fan, es fan només en un sentit. Això és evident que millora la seguretat i que evita el problema que plantegen els carrils de doble sentit, que efectivament són perillosos. Bàsicament són aquests temes.

Sr. Màxim López

Un tema més concret, el carrer Balmes. Em sembla que ho havies plantejat en un altre consell. En tot cas, el projecte executiu del carrer Balmes està redactat. Ara és un exercici, com molts dels temes que han sortit aquí, que hi ha disponibilitat financera d'inversions i en aquest moment el carrer Balmes no està en el programa immediat d'inversions. Està el projecte redactat i, llavors, quan s'obri l'oportunitat financera que hi hagi recursos, doncs això podrà posar-se a la bossa de prioritització. És en aquest sentit, és a dir, està preparat per fer-se, però s'ha de posar dins de totes les altres demanades i necessitats que tenen el barri i el districte i, al final, també la ciutat. Ho lligo una mica amb el tema de les voreres. Us explico quin és el funcionament intern. Nosaltres tenim totes les voreres de l'Eixample, els 1.600 trams de vorera de l'Eixample que existeixen, estan tots monitoritzats amb el seu estat de manteniment, si la situació és correcta, incorrecta, defectuosa, o s'ha reformat fa poc. Això està en tots i, per tant, estan qualificats i intentem treballar amb una doble via. Els que estan malament els poses prioritaris i en funció dels recursos que tenim, els anem reformant. Surts d'aquí i potser a la Dreta no en trobaràs cap, però fa uns mesos anaves al carrer Diputació, a la universitat, i estaven transformant les voreres d'allà, el carrer Aragó, en aquest moment a partir de Vilamarí, també s'està transformant, tens actuacions a Consell de Cent... Tot això s'està desenvolupant. I ho fem amb la prioritització, combinant l'estat de la vorera i la il·luminació. És a dir, quan anem actuant sobre la vorera, intentem també combinar-ho, perquè també és prioritària l'actuació en il·luminació. Quan es combina que està malament la vorera i la il·luminació és deficient, doncs és més prioritari que la resta. I això anem fent.

Però independentment d'això, l'estat concret de punts específics en què hi hagi un sot, algun element que afecta la seguretat del pas, quan tenim petició, és a dir, quan algú ens comunica, a part de la inspecció que nosaltres fem, que hi ha un lloc on això està malament, les brigades, els nostres equips de manteniment, actuen puntualment en aquest punt. Per tant, jo recomano, a part del Consell de Barri, que és un tema més general, punts específics a través dels canals de comunicació de l'Ajuntament, el telèfon del civisme, el 010, per internet, «l'Ajuntament t'escolta», una instància, qualsevol dels mitjans, arribarà a nosaltres i, a partir d'aquí, programarem. En aquest moment estem responent més o menys al cap d'un mes una petició d'un sot concret i ho arreglem. A vegades és abans, altres vegades més tard, depenent del problema específic que hi hagi.

Hi havia una consulta també del tema del programa Radars. És compromís del mandat posar el programa Radars en funcionament pel que heu plantejat de la gent gran i de la necessitat. En som tots conscients, i aquest programa està definint-se i treballant-se perquè es posi en funcionament a la Dreta de l'Eixample durant el 2018, i vinculant-lo amb altres projectes que s'estan treballant en el districte, com és el programa Vincles, que està treballant precisament amb la solitud i la manera de connectar la persona gran que està sola amb la seva xarxa més propera. Això es treballa amb l'Àrea de Serveis Socials i la implantació d'aquest programa serà el 2018. Segurament durant el 2017 ja farem els treballs previs de contacte per detectar tots els agents que treballaran dins d'aquest programa, que

és d'èxit. I, per tant, també s'ha d'aplicar en un espai com és la Dreta de l'Eixample, amb la població gran que té.

I després, sobre les problemàtiques de gossos. És molt complex, torna a ser civisme, comportament de la gent, les normatives que s'apliquen, la dificultat de fer complir diverses normatives. Però a part de Guàrdia Urbana, que en tenim i que actua sempre que podem, pensem que aquest any s'ha establert un nou servei d'agents cívics —a part dels agents cívics que haureu pogut visionar més concretament a la Sagrada Família pel tema de les afectacions del turisme— que estan treballant concretament en els espais de conflictivitat i convivència, quan ens ho comuniquen o quan detectem en un determinat espai un problema de convivència entre els veïns i la presència de gossos solts, no lligats, és a dir, un comportament incívic. Aquests agents cívics informen, i en el moment en què amb la informació aquesta actitud no es redirecciona, actuarà Guàrdia Urbana. Jo crec que això és més efectiu, crear la cultura de la convivència entre tots. I és el que estem intentant en aquest sentit, a part de programes de Guàrdia Urbana, també informació concreta i acció i sanció quan algú no està complint les moltes normatives de convivència que tenim respecte als gossos, la moto, l'aparcament a la vorera, qualsevol d'aquests comportaments.

Prenem nota de Sant Joan amb Aragó, del sot. Com que ho has dit, està presa la nota, i a veure si d'aquí un mes està resolt. Esperem que sí. I si no, ens ho dius, ens informes, i així també sabrem com funciona.

I el parc, el tema del sorral, he entès que és a l'interior del CAP.

(Parla algú sense micròfon.)

Sí, sí, apuntat. I el mateix, jo ara ho passo, i qui ho resoldrà és Parcs i Jardins, però per tu, és igual qui ho faci. Però el mateix, no feia falta que vinguessis a dir, és a dir, podies utilitzar «l'Ajuntament t'escolta» —que és internet—, el 010, el 900 226 226, qualsevol dels canals, com també una instància, tot i que costa més desplaçar-se. Continuament intentem respondre a les peticions. Després tenim la limitació de recursos, i hem de prioritzar, però aquests temes en concret s'intenten resoldre al més ràpid possible.

(Parla algú sense micròfon.)

Sra. Montserrat Ballarín

Evidentment, que la consellera avui no ha obert la boca. Ara t'escoltem.

Sra. Carme Méndez

Només voldria afegir dues cosetes que no hem explicat. A l'anterior Consell de Barri us vam informar que s'iniciava el procés d'experiència pilot del procés participatiu de decidir una part del pressupost en el districte de l'Eixample. Us informo que aquest procés ha acabat, ha finalitzat fa molt poquet, però sí que ja tenim 16 projectes que podeu consultar a la web de Decidim.Barcelona, on veureu els que han sigut més votats i que posarem en marxa aquest any 2017.

Hi havia quatre eixos, hi faig referència perquè abans ha sortit el tema de la contaminació, i alguns dels projectes que han sortit aprovats per majoria i tindran proposta d'actuació estan vinculats amb el tema de la contaminació. Igual que un dels altres eixos, que també han sortit, que és sobre gent gran, i també hi ha un dels projectes que és implementar, o ampliar, una demanda que sempre hem tingut, que és la de més bancs perquè la gent gran pugui seure en els principals carrers del barri o del districte.

I, per acabar, com ha dit ja el gerent, podeu fer arribar les queixes a través d'aquests mitjans. Però informar-vos que des del dia 1 d'abril el 010 és un telèfon gratuït per a tots els ciutadans i en podeu fer ús sense cap tipus de problema.

Sra. Montserrat Ballarín

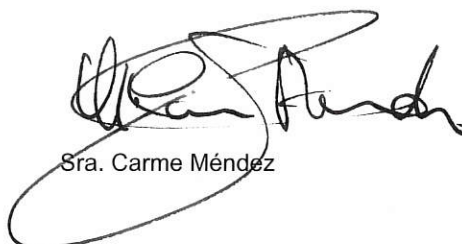
Molt bé, doncs falten 5 minuts per a les 21 h, que era l'hora prevista de finalització d'aquest consell. Moltíssimes gràcies a tots per la participació activa. Realment, és el que comentava, que dona gust que tothom que ve intervingui. Ha estat molt interessant i moltíssimes gràcies, seguirem en contacte.

LA REGIDORA DEL DISTRICTE

Il·lma. Sra. Montserrat Ballarín

LA CONSELLERA DE LA DRETA DE L'EIXAMPLE

Sra. Carme Méndez

